

RAZELE AUROREI

ZIS'A IISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII“.

Iubirea.

1917-FEB. 8
ADVERTIS

(Textul pe cealaltă față.)

Iubirea.

„Căci iubirea lui Christos ne constringe pre noi.“
(II. Corinteni 5, 14.)

Sunt deja pe acest pământ multe feluri de mașini inventate și compuse de oameni, cari să poartă de diferite puteri. Una o poartă aburul, pre alta petrolul, pre a treia benzinul, pre a patra gazul, pre a cincea apa, pre a șasa electricitate. Dară cu aceste puteri diferite tot acela scop să poate servi în cele mai multe cazuri; servesc de multe ori cele mai diferite scopuri.

Oare ce puteri sunt acelea, cari exerciază așa efect spre viața omenescă, că supuinđu-se lor, e silit a servi și așa unor scopuri, cari de altcum nu sunt pe deplin în armonie cu voia și destinarea lui.

Acestea puteri sunt patimile, căroră le devine omul ca serv. Patima sgârbeniei și păcatul ei la aceea silesc omul, că pe ori ce cale și mod, să-și adune avere, și pe calea apăsării și despoiarea confrăților săi, și dacă nu gustă din folosul acelora. Asta-i o putere, căreia cel sgârbit nu să poate opune.

Patima beției silește pre om la beutura spiritualelor. Știe, că acestea reiunează corpul și sufletul său și-l înjosesc, dară el nu poate resista puterei patimei.

Și pe omul desfrinat îl mână poftele cele necurate ce să frământă în el din păcate în păcate.

Ura la aceea mână pre om, ca să se răzbune asupra acelora, pre care el cu drept ori cu nedrept e amărât. Acest păcat, acărui putere e mare, mână în închisoare, la spânzurători și la pierzarea vecinică.

Dară nu numai patimile, ci și obiceiurile au o mare putere. Oamenii sunt în stare a suferi, a duce lipsă, dară de obiceiurile lor nu să desfac. În China chinuese picearele fetelor de 5—6 ani, ca acelea să rămână mici.

Bietele creaturi mici sufăr dureri cu lunile, și pe părinți îi doare aceasta, dară ei să supun ociceiului.

Așa obiceiul este moda și portul poporal contra cu natura. Știm, cât sufăr femeile pentru corsete (cu cari să string, ca să aibe forma subțire), podoabele cele grele de cap, mulțimea rochiilor (altele iau și 5—10 pe sine) și alte feluri, dară le poartă, că-i obiceiul.

Sunt obiceiuri false, greșite, ba și păcătoase religioase, oamenii le cunosc, dară nu să pot desface de ele, pentru că acelea sunt obiceiuri din bătrâni. Ceva putere este în ele, care leaga inimile cătră dinsele. Mare rău e aceea. N'ar fi iertat, ca omul să se lase a fi mășinăria purtată de așa puteri.

Trebue scăpat de aceea! Dară puterea numai puterea o biruște și încă puterea mai mare. La aceea trebă să ne silim, ca în noi să locuiască o putere mai mare ca puterea patimilor și obiceiurilor, o putere sfântă și bună. Aceasta putere tare apoi nimicește celelalte și abătându-ne pre noi spre scopul cel măreț și adevărat și ne îndeamnă la lucrul nobil.

Aceasta putere dela Dumnezeu vine și omului păcătos atunci să dă, dacă cunoscându-și răutatea sa, primind lucrul răscumpărării lui Iisus Christos, strigă către Dumnezeu după milă.

Sângele lui Iisus Christos, Fiul lui Dumnezeu ne curățește de toate păcatele. Prin El pășim noi în soțietatea lui Dumnezeu. Iubirea lui Dumnezeu și iubirea din isvorul iubirii vecinică curge în sufletul nostru. Prin credința în Domnul Iisus Christos o dobândim. Credința cea vie este acela fir conducător, prin care să varsă iubirea noastră. Varsarea trebue să fie statornică, cum e cursul electric la lampa electrică; pentru aceea trebue să ne lipim cu credința vie din inimă de principele credinței.

Prin iubirea ce să varsă în inima noastră ne desfacem de toate, câte sunt rele. Iubim pre Dumnezeu, iubim pre aproapele și vrăjmașii nostri. Nu a noastră este aceasta putere, ci puterea Mântuitorului nostru.

Aceasta putere ne constringe la fapte bune. Aceasta ne face cuminiți între toate împrejurările și inventivi a îndeplini cele bune.

Aceasta ne îndeamnă la aceea, ca să trăim spre mărirea lui Dumnezeu și spre binele confrăților. Aceasta ne constringe la aceea, ca tăgăduindu-ne și jertfindu-ne pre noi, să mântuim sufletele de mizeria vecinică.

Aceasta putere mare ne face pre noi fericiți și ne îndulcește amărăciunile. Dară nu în tot însul lucrează de o potrivă. De acolo atârnă, că în ce măsură dăm noi loc la aceea în noi.

Oh să fim înțelepți; cu puterea iubirei toate le putem învinge!

Un înger în casă.

Cunosc un bărbat, care nu-i zelos; ba nici viața lui nu-i de toate zilele. Are trei copii iubii. Într'o zi povesti următoarele:

„De o vreme mi acela obiceiul, că în fiecare seară, înainte de a mă da odichnei, cetesc cu copiii mei biblia și mă rog. Asta pentru aceea o fac, pentru că e cu bun efect spre copii și sper, că și mie mi va face bine. Eri seară numai după unsprezece oare putui veni acasă dela lucru. Copiii, com o și gândii, erau deja culcați și dormiră. Nainte de a mă culca, am îngenunchiat, pentru a mă ruga. Ahea începui rugăciunea, când aud, ca fetița mea din cealaltă odaia să sculă și veni la mine. Eram de tot în liniște. Ea veni și să plecă lângă mine fără ca să fii zis un cuvânt. Nu o luai în samă. După câteva clipe îmi șopti ea: „Rogu-te tată, roagă-te cu glas.“ Euu mă rugai

cu glas. Sărutai fetița și ea din nou să culcă. Îți pot spune, că în cei zece ani din urmă nu s'a întâmplat cu mine nici un așa un iuru, care ar fi exerciat spre mine așa o mare înriurire. Ziua întreagă nu puteam gândi la alta, ca la cuvintele micului meu înger: „Rogu-te tată, roagă-te cu glas.“

Căința neglijată.

Când o mamă thalesiană rugă pre un înțelept grec la aceea, ca să-și schimbe viața, respunse înțeleptul: „Încă-i prea de timpuriu“ iar după ce îl rugă cu ceva mai târziu la aceea, zise el astfel: „Este deja târziu.“

* * *

Un roman, care prădă averea sa mare, ceru dela Tiberiu ajutor. Însă Tiberiu îl demise cu aceste cuvinte: „Tu prea târziu te-ai trezit.“ Acest respuns scurt va fi resplata tuturor acelora, cari neglijează pocăința lor.

Christos ca mijlocitorul nostru.

Micul copil gătește buchetul de fiori, ca să-l dăruiască tatălui său, dară între florile cele frumoasă mirositoare pune și vestejite, ba încă și buruieni. Mama alege florile cele frumoase și le leagă la olaltă, așa-i plăcut darul. Așa alege și Christos din rugăciunile noastre buruienile, poftetele cele păcătoase și numai florile le aduce la Părintele ca miros dulce.

„Onoarează pre părintele tău, și pre muma ta, pentruca zilele tale să fie multe pe pământul, pre care-l dă ție Domnul Dumnezeului tău.“ (II. Moisi 20, 12.)

Visul unui copil.

Când în Magdeburg pustia ciuma, un copil de nouă ani zise următoarele: în vis văzu el un copil în haine albe, care arătând niște flori foarte frumoase, zise lui, ca să fie gata, că după patrusprezece zile iarăși va veni și-l duce cu sine în aceea grădină frumoasă, unde cresc aceste flori. Când după patrusprezece zile și pre el s'a arătat ciuma, a dovedit minunată credință și înțelepciune cerească, iar apoi zise astfel: „Copilul cu florile cele frumoase iarăși e aici și eu merg cu el a privi grădina cea frumoasă regească.“ Apoi cu bucurie cerească pe fațe a adormit.

ngerii participători.

În cer după cum este scris, nu sunt lacrimi; înse dacă vin îngerii jos la noi pe pământ, nu-i cu neputință, că din participare în suferințele oamenilor să învață a plânge; și oare care-i mai bine, a îmbrăca în lacrimi așa ochi, cari nu sunt creați pentru a plânge sau tăcerea aceluia, cari cu compatimire resping dela sine evangelia espierei, prin care își fac jocul lor ușuratic față de tot tesaurul cel scump a sufletului nostru? Voi bătrânilor, cari sunteți de vii îngropați în sacii voștri de bani, îngerii plâng asupra voastră! Voi tinerilor cari prădați vremea și puterea voastră cu petrecerile cele nebune ale petrecerii, lacrimile îngerilor să varsă preste voi!

Văile să umplu.

Munții cei înalți sunt pleși, dară văile cele adânci sunt îmbrăcate în frunze și fructe. Așa să umplu inimile și sufletele cele umilite de binecuvântare dumnezească. Cu cât mai săraci suntem în duch, cu cât mai puțini suntem înaintea ochilor noștri, cu atât mai serioși și mai mari vom fi la îndestularea dorințelor după bunuri spirituale.

Domnul scutește.

Toma Platteu, om învățat și vestit era în tinărețea sa un biet păstorăș. În vremea sa de păstor 'i să pierdu o capră și pânăcând o căuta prin munții pustii, să înseră. În întunerec să acăță de o tufă de spini și ori și cât s'a opintit, nu putea scăpa. Obosit de frică și de opinteli adormi el. Când să trezi dimineța, să află la marginea unei prapastie întunecoasă. Mai un paș și s'ar fi sdruncit în mii de bucăți. Dară îngerul Domnului l-a păzit de aceasta moarte înfiorătoare.

Vrei tu să păcătuiești? Caută așa loc sigur ascuns, unde să nu te vază Dumnezeu! De altcum ferește-te de păcat, ca de foc!

Călindarul pentru cetitul bibliei să poate deja comanda. Prețul 15 fileri.

Redactor responsabil:
VASILIU BERBECAR.

Tot omul e chemat și binevenit la adunare!

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST, VII., HÁRSFA-UTCA 33. SZ.

Prețul la „Razele Aurorei“.

Pe anul întreg: dela 1-2 exemplare 1.20 fil. de exemplar. Dela 3-10 exemplare -.80 fil. de exemplar.
11-50 .-.60 50-100 .-.50

În streinătate se socotește diferența speselor trimeterei.